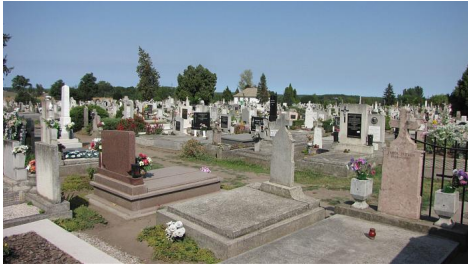

Közzétette: szerkesztő4
2017. április 24. hétfő, 15:35

Tolvajt fogtam a Bajai úti temetőben. Senki nem sietett a segítségemre...

Szeretteim sírhelyéhez igyekeztem éppen, délután fél kettő lehetett. Már messziről láttam, hogy egy számomra ismeretlen asszony matat a kriptánk körül. Mire közelebb értem, a szomszédos sírhely előtt guggolt a hatvan év körüli nő, kezében a frissen, gyökerestől kiszedett árvácskák. Rákérdeztem magyarul, hogy mit csinál, mire megilletődve csak annyit válaszolt – magyarul: szedem a gazt.

Szó szót követett, már nem fogtam vissza magam, kiabálva próbáltam a tudtára adni, egyértelműen, hogy hazudik, hiszen a keze és a mellette levő anyag zacskó tele van frissen ültetett és a földre kiszedett virágokkal. Valószínű, hogy más sírhelyek környékéről lopdosta össze. Nem tiltakozott akkor sem, amikor felszólítottam, hogy ültesse vissza a virágot. Eldobta és megpróbált kerekét oldani. Én utána. Fennhangon, hátha valaki a segítségemre siet szónokoltam, hogy szégyellje magát, holtak sírhelyéről lop stb. De semmi nem szólt vissza, sem senki a környékről meg nem kérdezte, mi történt. Pedig sokan voltak akkor a temetőben, többen látták, hallották, mi történik. Végül elkísértem a tolvajt egészen a temető bejáratáig és megfenyegettem, ha még egyszer meglátom itt, hívom a rendőroket.

És még valami: az asszony nem cigány, anyanyelvén, magyarul szólt vissza. Miközben sokan elkönyveljük, hogy a cigányok azok, akik lopnak, rabolnak, eszünkbe sem jut, hogy lehet közöttük a mi fajtánkból is...

M.Z.

{module [160]}